

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném za předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci

žalobců **a) L. D.**, narozené xxx
 b) P. D., narozeného xxx
 oba bytem xxx, xxx
 oba zastoupeni Mgr. Viktorem Stejskalem, advokátem
 sídlem Přerov, Žerotínovo nám. 14

proti
žalované **Smartwings, a. s.**, IČO 25663135
 sídlem Praha 6, K Letišti 1068/30
 zastoupené Mgr. Augustinem Kohoutkem, advokátem
 sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1

o 12 922,50 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 26. srpna 2021, č. j. 6 C 308/2021-25,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se** ve výroku o náhradě nákladů řízení (II.) **mění** tak, že žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením soud prvního stupně výrokem I. zastavil řízení, výrokem II. uložil žalované zaplatit každému ze žalobců na náhradu nákladů řízení 4 450 Kč.

Podle odůvodnění žalobci vzali zpět žalobu v plném rozsahu, a požadovali přiznání náhrady nákladů řízení, která jim byla přiznána ve vydaném elektronickém platebním rozkazu dne 21. 6. 2021 ve výši 6 556 Kč.

S ohledem na zpětvzetí žaloby soud postupoval dle § 96 o. s. ř., a řízení zastavil, když nevyžadoval souhlas žalované se zpětvzetím žaloby, neboť k němu došlo před prvním jednáním ve věci.

Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil § 150 o. s. ř., když přihlédl k chování žalované, která před podáním žaloby nereagovala na žádost žalobců o náhradu za zpožděný let, nevysvětlila jim ani důvody zpoždění letu. Žalobci žalobu podali v dobré víře, že bude úspěšná, neboť předmětný let byl objektivně zpožděn o více než tři hodiny. Až z reakce žalované na vydaný elektronický platební rozkaz žalobci seznali liberační důvod, a jen z tohoto důvodu žalobu vzali zpět.

Proti usnesení, pouze výroku o náhradě nákladů řízení, podala žalovaná včas odvolání. Soudu vytýkala nesprávný závěr o její povinnosti nahradit náklady řízení na základě nesprávného právního posouzení věci. Za nesprávnou označila aplikaci § 150 o. s. ř. v dané věci. Upozornila na jazykový

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

výklad tohoto ustanovení, když jen z tohoto je patrné, že soud je oprávněn pouze snížit (moderovat) povinnost strany, která nebyla v řízení úspěšná, nahradit úspěšné straně náklady řízení. Z opatrnosti dále uvedla, že žalování (zřejmě myšleno žalobci) byli o příčině zpoždění letu informováni pilotem letadla registrační značky OK – TVH po započetí i po skončení tohoto letu. Povinnost pilota informovat cestující o příčině zpoždění letu vyplývá z vnitřních pokynů žalované. Žalovaná má však za to, že i takováto skutečnost by nebyla možná považovat za důvod hodný zřetele zvláštního ve smyslu § 150 o. s. ř. Dle odvolatelky měl soud postupovat dle § 146 odst. 2 o. s. ř., neboť žalobci svým zpětvzetím žaloby zavinili, že řízení muselo být zastaveno. Nesprávný byl proto postup soudu, který přenesl povinnost nahradit náklady řízení na jiného účastníka, což je v rozporu s § 150 o. s. ř. V dalších argumentech podaného odvolání žalovaná pouze opakovala svá dosavadní tvrzení se závěrem a procesním návrhem, aby soud změnil výrok napadeného usnesení tak, že jsou žalobci povinni společně a nerozdílně zaplatit jí náhradu nákladů řízení, eventuálně tak, aby v napadeném výroku odvolací soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobci ve vyjádření k odvolání označili § 150 o. s. ř. za aplikovatelný a zcela příléhavý. Připomněli svoji opakovanou aktivitu ve vztahu k žalované před podáním žaloby, a naopak absolutní pasivitu žalované ve vztahu k nim s tím, že tuto časově rekapitulovali. Pro úplnost uvedli, že v letadle, kterým se z xxx vraceli nikdo rozhodně, tedy ani pilot, ani nikdo z palubního personálu, neuváděl nic o nějakých příčinách zpoždění původního letu. Tomu také koresponduje jejich aktivita ve vztahu k žalované. Navrhli potvrzení napadeného usnesení.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu vymezeném odvoláním, včetně řízení předcházejícího jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212a o. s. ř.), a odvolání shledal důvodným.

Odvoláním nebyl napaden výrok o zastavení řízení, který tak samostatně nabyl právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.), nebyl tak předmětem přezkumu odvolacím soudem.

Odvolatelce je třeba přisvědčit, že argumentace soudu prvního stupně ve vztahu k rozhodnutí o náhradě nákladů řízení dle § 150 o. s. ř. nemá oporu v zákoně. Toto ustanovení je aplikovatelné pouze v případě, že účastník v řízení je zcela úspěšný, ale z důvodu zvláštního zřetele hodného je mu odepřena náhrada nákladů řízení, čemuž také odpovídá gramatické vyjádření v tom smyslu, že se mu nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení (zcela či zčásti). V souzené věci nebylo ve věci meritorně rozhodnuto, neboť s ohledem na zpětvzetí žaloby žalobci, bylo řízení zastaveno, tedy žalované náleželo právo na náhradu nákladů řízení dle § 146 odst. 2 o. s. ř. Nebyla to žalovaná, která z procesního hlediska zavinila zastavení řízení. K tomu došlo výlučně zaviněním žalobců bez ohledu na to, jaký byl jejich motiv k podání žaloby, a posléze k jejímu zpětvzetí. V žádném případě však nelze vycházet z toho, že to byli žalobci, kteří by v řízení byli úspěšní. Zásadně by tedy dle § 146 odst. 2 o. s. ř. příslušelo právo na náhradu nákladů řízení žalované, která procesně nezavinila, že řízení muselo být zastaveno. V souzené věci však s ohledem na postup žalované v průběhu řízení, která nereagovala na několik výzev žalobkyně k zaplacení náhrady za zpožděný let bezprostředně poté, kdy žalobkyně tento požadavek vůči ní vznesla (prokázáno korespondencí mezi účastníky), lze tedy tak dovodit, že před uplynutím promlčecí doby žalobci důvodně přistoupili k podání žaloby, a až teprve pod tlakem podané žaloby žalovaná prokázala důvodně svojí procesní obranu (žalovaná nespороvala). V takovémto postupu žalované, který vedl zcela bezdůvodně k vyvolání soudního sporu lze spatřovat důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 150 o. s. ř., který je důvodem pro to, aby žalované bylo odepřeno právo na náhradu nákladů řízení. Takovýto postup rozhodně nezakládá žádné právo žalobců na náhradu nákladů řízení.

S odkazem na výše uvedené byl výrok napadeného usnesení ve smyslu § 221a o. s. ř. změněn způsobem vyplývajícím z výroku tohoto usnesení.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 150 o. s. ř., když skutkovou argumentaci uplatněnou před soudem prvního stupně, vedoucí ke zpětvzetí žaloby,

žalovaná v rámci podaného odvolání pouze opakovala. I v odvolacím řízení proto shledal odvolací soud pro použití výše uvedených zákonných ustanovení. Kromě toho byla úspěšná jen částečně – dosáhla toho, že nebude platit náklady žalobcům, ale již nikoli toho, aby oni platili jí, jak požadovala.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 16. listopadu 2021

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu